
GEDRAGSCODE VOOR LOKALE MANDATARISSEN

*Gemeente en OCMW Bekkevoort
Eugeen Coolsstraat 17
3460 Bekkevoort Vlaams-Brabant*

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL	2
INLEIDING	4
Artikel 1 – Situering.....	4
Artikel 2 – Definitie	5
Artikel 3 – Toepassingsgebied	5
ALGEMENE PLICHTEN, UITGANGSPUNTEN EN DOELSTELLINGEN	6
Artikel 4 – Relatie tot de burger	6
Artikel 5 – Algemeen belang.....	6
Artikel 6 – Voorkennis.....	6
Artikel 7 – Non-discriminatie	6
Artikel 8 – Bestrijden van fraude en corruptie	6
Artikel 9 – Gebruik van materialen en bestuurlijke uitgaven.....	7
Artikel 10 - Onafhankelijkheid	7
SPECIFIEKE BEPALINGEN.....	8
Artikel 11 – De lokale mandataris als informatiebemiddelaar.....	8
Artikel 12 – De lokale mandataris als vertrouwenspersoon	8
Artikel 13 – De lokale mandataris als doorverwijzer.....	8
Artikel 14 – De lokale mandataris als administratief begeleider en ondersteuner	8
TUSSENKOMSTEN	9
Artikel 15 – Bespoedigingstussenkomsten.....	9
Artikel 16 – Begunstigingstussenkomsten.....	9
Artikel 17 – Opname van tussenkomsten in het administratief dossier.....	10
ONRECHTMATIGE EN ONWETTELIJKE VOORDELEN.....	11
Artikel 18 – Definitie	11
Artikel 19 – Tussenkomsten.....	11
SCHIJDienstBEToon EN ONGEVRAAGD DienstBEToon	12
Artikel 20 – Schijndienstbetoon.....	12
Artikel 21 – Ongevraagd dienstbetoon.....	12
BEKENDMAKING VAN DE DIENSTVERLENING	13
Artikel 22 – Definitie	13
Artikel 23 – Verkiezingspropaganda	13

BEDRIJFSBEZOEKEN.....	14
Artikel 24 – Definitie	14
BEZOEKEN AAN GEMEENTELIJKE EN OCMW-INSTELLINGEN EN HUISBEZOEKEN	
15	
Artikel 25 – Definitie	15
NALEVING EN HANDHAVING.....	16
Artikel 26 – Naleving gedragscode	16
Artikel 27 – Handhaving gedragscode	16
Artikel 28 – Het voorkomen van mogelijke schendingen.....	16
Artikel 29 – Het signaleren van vermoedens van schendingen	16
Artikel 30 – Het onderzoeken van vermoedens van schendingen.....	16
Artikel 31 – Uitspraak schending	17
Artikel 32 – Evaluatie deontologische code	17

INLEIDING

Artikel 1 – Situering

Artikel 39 en 55 van het Decreet Lokaal Bestuur verplichten de gemeenteraad, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen, een deontologische code aan te nemen. Gelijkaardige bepalingen gelden voor de raad voor maatschappelijk welzijn, het vast bureau en het bijzonder comité voor de sociale dienst, volgens artikel 74, 83 en 112 van het Decreet Lokaal Bestuur.

De mandatarissen mogen het vertrouwen dat ze genieten van de burgers niet schaden en moeten zich zo gedragen dat zij hun ambt niet in diskrediet brengen. Zij handelen op een manier dat zij ten opzichte van iedere burger, organisatie, instelling of bedrijf vrij blijven staan en zich zonder verplichtingen voelen.

Zij bevinden zich echter voortdurend in een dubbele positie. Enerzijds moeten zij het algemeen belang voor ogen houden en ertoe bijdragen en is het belangrijk dat zij voor de bevolking bereikbaar en aanspreekbaar zijn, anderzijds verwachten bepaalde personen, groeperingen of bedrijven dat zij hun bijzondere belangen verdedigen. Hierbij zijn zij zich ervan bewust dat zij een belangrijke maatschappelijke rol vervullen. Deze rol dient echter gestuurd te worden door een coherent geheel van richtlijnen en principes die zij in acht nemen bij de uitoefening van hun mandaat en bij de dienstverlenende activiteiten ten behoeve van de bevolking.

Deze gedragscode gaat over bestuurlijke integriteit, ofwel de mate waarin bestuurders zich in hun contacten en hun functioneren oprecht, onkreukbaar en rechtschapen gedragen.

Bestuurlijke integriteit duidt op handelen in overeenstemming met geschreven en ongeschreven waarden en normen die uitdrukking geven aan begrippen als rechtschapenheid, onkreukbaarheid, zorgvuldigheid, zuiverheid van oogmerk, betrouwbaarheid, geloofwaardigheid, loyaliteit, objectiviteit en rechtvaardigheid.

In de bestaande, voornamelijk strafrechtelijke regelgeving zijn reeds heel wat regels opgenomen om niet-integer gedrag tegen te gaan. Deze regels geven aan hoe de mandatarissen zich in bepaalde situaties moeten gedragen. Voorbeelden terzake vormen de verbodsbepalingen in het Decreet Lokaal Bestuur bij belangenconflict (artikel 27 DLB), de diverse cumulbepalingen uit het Decreet Lokaal Bestuur om belangenvermenging tegen te gaan (artikel 10, 12, 47,...), de wet op de partijfinanciering en verkiezingsuitgaven, de verplichting voor het indienen van een lijst van mandaten, ambten en beroepen alsmede een vermogensaangifte en het inzage-recht en bezoekrecht zoals bepaald in artikel 29 van het Decreet Lokaal Bestuur.

Er zijn echter andere gevallen denkbaar waar, alhoewel er strikt juridisch gezien geen bezwaren zijn, het optreden van de mandatarissen toch vragen kan oproepen.

Deze gedragscode wil een houvast geven bij concrete situaties die zich kunnen voordoen in de dagelijkse bestuurspraktijk. De richtlijnen bieden evenwel geen pasklare oplossingen voor alle situaties waarmee de mandatarissen geconfronteerd worden. Ze moeten als een middel ter ondersteuning gezien worden om in het dagelijkse functioneren om te gaan met deontologische problemen en dilemma's. Er zal immers altijd interpretatieruimte overblijven. De correcte naleving van deze gedragscode kan er evenwel toe bijdragen dat ook de deontologie bij de bevolking wordt versterkt.

Artikel 2 – Definitie

Deze gedragscode omvat het geheel van beginselen, gedragsregels, richtlijnen en principes, die de lokale mandatarissen tot leidraad dienen bij de uitoefening van hun mandaat en bij de dienstverlenende activiteiten ten behoeve van de bevolking.

Onder de in onderhavige code gehanteerde begrippen “burger” en “bevolking” wordt niet alleen begrepen personen, doch ook groepen, verenigingen, bedrijven en andere organisaties of entiteiten die particuliere belangen nastreven of behartigen.

Artikel 3 – Toepassingsgebied

Onder lokale mandatarissen wordt begrepen:

- de burgemeester;
- de voorzitter van de gemeenteraad;
- de schepenen;
- de gemeenteraadsleden;
- de voorzitter van het vast bureau;
- de leden van het vast bureau;
- de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn;
- de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn;
- de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst;
- de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst.

De gedragscode is ook van toepassing op de medewerkers van de hierboven bedoelde mandatarissen, welke ook hun statuut of hoedanigheid is (persoonlijke medewerkers), op leden die op voorstel van de fracties in de raad worden aangeduid om te zetelen in organen van extern verzelfstandigde agentschappen, adviesraden of overlegstructuren of andere organismen waarin het bestuur is vertegenwoordigd, evenals op derden, handelend in opdracht van de lokale mandataris.

De mandatarissen die krachtens een beslissing van de raad andere mandaten bekleden, zijn er in die hoedanigheid eveneens toe gehouden de bepalingen van deze gedragscode na te leven. Zij zullen er tevens over waken dat zij, ook buiten hun politieke mandaten en activiteiten, geen dienstverlenende activiteiten ontplooiën die de eer en de waardigheid van hun mandaat kunnen schaden.

ALGEMENE PLICHTEN, UITGANGSPUNTEN EN DOELSTELLINGEN

Artikel 4 – Relatie tot de burger

Om elke verwarring te voorkomen gebruiken de mandatarissen voor hun eigen dienstverlenende activiteiten geheel andere benamingen dan de diensten van het bestuur.

Het gebruik van de termen “ombudsman”, “klachtendienst” en andere afleidingen of samenstellingen met “ombud” of “klacht” is verboden.

De mandatarissen zijn niet uit op enig persoonlijk gewin, anders dan het verwerven en instandhouden van politiek draagvlak en het vertrouwen van de kiezers. Elke vorm van rechtstreekse dienstverlening, informatiebemiddeling of doorverwijzing gebeurt dan ook zonder enige materiële of financiële tegenprestatie van welke aard of omvang ook, en mag geen enkele vorm van cliëntelisme inhouden.

Artikel 5 – Algemeen belang

De mandatarissen dienen bij hun optreden zowel in als buiten het bestuur, voorrang te geven aan het algemeen belang boven particuliere belangen en zij vermijden elke vorm of schijn van belangenvermenging.

Zij waken erover dat zij, ook buiten hun politieke activiteiten, geen dienstverlenende activiteiten ontplooiën die de eer of waardigheid van het mandaat kunnen schaden.

Artikel 6 – Voorkennis

De mandatarissen kunnen bij de uitoefening van hun mandaat kennis krijgen van vertrouwelijke informatie die voor anderen van grote waarde kan zijn. Zij verstrekken vertrouwelijke informatie – waardevol of niet – nooit aan anderen zolang deze door het bestuur niet officieel openbaar is gemaakt.

Artikel 7 – Non-discriminatie

De mandatarissen staan op dezelfde gewetensvolle manier ten dienste van alle burgers die op hun dienstverlening een beroep wensen te doen, zonder onderscheid naar geslacht, ras, afstamming, sociale status, nationaliteit, filosofische en/of religieuze overtuiging, ideologische of politieke voorkeur of persoonlijke gevoelens.

Artikel 8 – Bestrijden van fraude en corruptie

Aangezien fraude en corruptie grote schade kunnen toebrengen aan het financieel belang en het imago van het bestuur, bestrijden de mandatarissen fraude en corruptie met alle mogelijke middelen. Zij zijn alert als er mogelijkheden voor fraude of corruptie ontstaan.

Artikel 9 – Gebruik van materialen en bestuurlijke uitgaven

De mandatarissen gebruiken de middelen, materialen en faciliteiten die het bestuur hen ter beschikking stelt, alleen voor de uitoefening van hun mandaat en springen hier zuinig mee om.

Ze verantwoorden tevens alle voor rekening van het bestuur gemaakte kosten. Kosten worden uitsluitend vergoed als de omvang en de functionaliteit ervan kunnen worden verantwoord. Criteria hiertoe zijn het belang van het bestuur en het voortvloeien uit de functie. Van kosten die reeds op een andere wijze worden vergoed, vragen de mandatarissen geen terugbetaling.

Artikel 10 - Onafhankelijkheid

Mandatarissen zijn geheel vrij om zich in hun netwerken te bewegen en deel te nemen aan alle sociale activiteiten naar hun keuze. Evenwel zijn zij er zich van bewust dat het aannemen van geschenken van derden, of van uitnodigingen voor bijzondere gebeurtenissen, de schijn van partijdigheid kan wekken.

Tenzij dit past in het kader van een normale professionele verhouding en die in het teken staat van het algemeen belang van het bestuur, aanvaarden de mandatarissen dan ook geen geschenken, uitnodigingen of andere voordelen die een sfeer of schijn van partijdigheid kunnen doen ontstaan waardoor het lijkt dat zij niet langer onpartijdig, onafhankelijk en objectief kunnen beslissen. Zij aanvaarden alleen geschenken of uitnodigingen met een geringe materiële waarde en die tot geen gunst of wederdienst verplichten. In twijfelgevallen weigeren zij het geschenk of gaan ze niet in op de uitnodiging.

Indien zij namens het bestuur optreden, kunnen zij aan derden geschenken geven of derden voor activiteiten uitnodigen, mits hierbij alle schijn van partijdigheid of belangenvermenging wordt vermeden.

SPECIFIEKE BEPALINGEN

Artikel 11 – De lokale mandataris als informatiebemiddelaar

Het behoort tot de wezenlijke taken van de lokale mandatarissen informatie te ontvangen en te verstrekken en om door te verwijzen naar de geëigende diensten of instanties.

Zij stellen informatie ter beschikking van de burger met betrekking tot de werking van de ombudsdiensten en van de diensten die instaan voor de behandeling van klachten van de burger.

Informatie waarop de vraagsteller geen recht kan laten gelden, die de goede werking van de administratie kan doorkruisen, die de privacy van anderen in het gedrang kan brengen of die overeenkomstig wettelijke of reglementaire bepalingen, bijvoorbeeld inzake de openbaarheid van bestuur, niet mag worden meegedeeld, mag door de mandataris niet worden doorgespeeld, ook niet nadat het mandaat is afgelopen.

Artikel 12 – De lokale mandataris als vertrouwenspersoon

In het kader van hun algemene luisterbereidheid kunnen lokale mandatarissen de rol vervullen van vertrouwenspersoon. Zij nemen daarbij de nodige discretie in acht.

Artikel 13 – De lokale mandataris als doorverwijzer

De lokale mandatarissen verwijzen de vraagsteller, waar mogelijk, door naar de bevoegde administratieve diensten.

Artikel 14 – De lokale mandataris als administratief begeleider en ondersteuner

De lokale mandatarissen kunnen de burgers ondersteunen en begeleiden in hun relatie met de administratie of met de betrokken instanties. Zij kunnen de burgers helpen om, via de daartoe geëigende kanalen en procedures, een aanvraag te richten tot de overheid, informatie te verkrijgen nopens de stand van zaken in een dossier, daarover nadere uitleg en toelichting te vragen en vragen te stellen over de administratieve behandeling van dossiers.

Zij hebben het recht vragen te stellen naar concrete toelichting bij de bestaande regelgeving of een genomen beslissing, en naar de verantwoording voor het niet-beantwoorden van vragen door de burger gesteld.

Bij de administratieve begeleiding en ondersteuning van de burgers respecteren zij de onafhankelijkheid van de diensten en de ambtenaren, de objectiviteit van de procedures en de termijnen die als redelijk moeten worden beschouwd voor de afhandeling van soortgelijke dossiers.

De briefwisseling met de overheid, gevoerd in het kader van de administratieve begeleiding en ondersteuning, wordt in principe op naam van de burger gevoerd. Er wordt op geen enkele wijze melding gemaakt van de ondersteunende en begeleidende rol van de lokale mandataris.

TUSSENKOMSTEN

Artikel 15 – Bespoedigingstussenkomsten

Bij het behartigen van dossiers en het begeleiden van vraagstellers respecteren de mandatarissen de normale objectieve behandelingsprocedure en –termijn. Bespoedigingstussenkomsten, waarbij zij een administratieve of gerechtelijke procedure proberen te versnellen in dossiers die zonder hun tussenkomst weliswaar een langere verwerkings- of behandelingsperiode, maar toch een regelmatige afloop of resultaat zouden krijgen, zijn niet toegestaan.

Gemotiveerde tussenkomsten zijn toegelaten binnen het wettelijk kader. Derhalve zijn o.m. toegestaan:

- vragen naar de redenen en oorzaken van de langdurige of laattijdige behandeling van een dossier
- het vestigen van de aandacht op of het meedelen, aan de behandelende ambtenaar of dienst, van bijzondere gegevens en relevante informatie die een versnelde behandeling van het dossier, gelet op de hoogdringendheid ervan, objectief rechtvaardigen
- vragen om toelichting bij de toepasselijke regelgeving
- vragen met betrekking tot de aan een genomen beslissing ten grondslag liggende elementen en motieven

Artikel 16 – Begunstigingstussenkomsten

Begunstigingstussenkomsten, waarbij de lokale mandataris zijn voorspraak aanwendt teneinde de afloop of het resultaat van een zaak of een dossier te beïnvloeden in de door de belanghebbende burger gewenste zin, zijn niet toegestaan. Tussenkomsten bij selectievoerende instanties, die tot doel hebben het verhogen van de kansen op benoeming, aanstelling en bevordering in de administratie en de gerechtelijke sector, zijn dus verboden.

Lokale mandatarissen die om steun gevraagd worden door of voor kandidaten die een functie, aanstelling of bevordering ambiëren, delen betrokkene mee dat de aanstelling, benoeming of bevordering gebeurt op basis van de geldende normen en procedures. Zij verwijzen de belanghebbende door naar de bevoegde dienst of instantie.

Lokale mandatarissen mogen occasioneel en op eigen initiatief personen aanbevelen bij werkgevers in de particuliere sector. Zij mogen geen enkele tegenprestatie, van welke aard ook, beloven of leveren aan de betrokken werkgevers.

Worden niet beschouwd als begunstigingstussenkomsten en zijn derhalve toegestaan:

- het inwinnen en verstrekken van informatie en inlichtingen omtrent de modaliteiten, voorwaarden en organisatie van selectieprocedures, examens, geschiktheids- en bekwaamheidstests en de procedures inzake benoemingen, aanstellingen en bevorderingen;
- het uitoefenen van toezicht op het correcte verloop en de objectiviteit van de in het vorig lid bedoelde procedures, examens en tests, zonder zich in het verloop ervan te mengen of er in te interveniëren met het oog op de beïnvloeding van het resultaat en/of de beoordeling;
- het informeren van de belangstellenden met betrekking tot werkaanbiedingen en vacatures in de particuliere en overheidssector.

Artikel 17 – Opname van tussenkomsten in het administratief dossier

De naleving van de deontologische code veronderstelt openbaarheid als enige fundamentele structurele oplossing om ongeoorloofde tussenkomsten te verhinderen.

Het college van burgemeester en schepenen of het vast bureau zal er voor zorgen dat de dossierbehandelend ambtenaar alle tussenkomsten, welke de aard van de tussenkomst of hoedanigheid van de interveniënt ook zij (ook uitgaande van politieke mandatarissen en partijfunctionarissen op alle niveaus, vertegenwoordigers van drukingsgroepen en publieke, semi-publieke of privé-hulpverleners) opneemt in het desbetreffende administratieve dossier.

De behandelend ambtenaar deelt de interveniënt mee dat de tussenkomst bij het dossier zal worden gevoegd.

Worden niet beschouwd als tussenkomsten die in het dossier dienen worden opgenomen:

- louter informatieve vragen van algemene of technische aard
- vragen en/of tussenkomsten van uitvoerende mandatarissen in het kader van hun functionele en hiërarchische relaties ten aanzien van de behandelende ambtena(a)r(en) of diensten.

ONRECHTMATIGE EN ONWETTELIJKE VOORDELEN

Artikel 18 – Definitie

Elke bevoordeling of poging tot bevoordeling, waarbij de burger door toedoen, bemiddeling of voorspraak van een lokale mandataris iets probeert te bereiken wat onrechtmatig of wettelijk niet toelaatbaar is, is verboden.

Artikel 19 – Tussenkomen

Tussenkomen van lokale mandatarissen met de bedoeling de toewijzing en/of de uitvoering van contractuele verbintenissen met de overheid te beïnvloeden, zijn verboden.

SCHIJNDIENSTBEToon EN ONGEVRAAGD DIENSTBEToon

Artikel 20 – Schijndienstbetoon

Alle vormen van schijndienstbetoon, waarbij lokale mandatarissen bewust maar onterecht de indruk wekken dat zij bij de goede afloop van een dossier daadwerkelijk tussenbeide zijn gekomen (eventueel zonder dat de betrokken burger om een tussenkomst heeft gevraagd) zijn niet toegestaan. Wanneer een burger daar niet om heeft gevraagd, zal de lokale mandataris hem niet aanschrijven of contacteren teneinde hem, in plaats van of naast de officiële kennisgeving, in kennis te stellen van de beslissing die betreffende het dossier genomen werd.

Artikel 21 – Ongevraagd dienstbetoon

Alle vormen van ongevraagd dienstbetoon, waarbij lokale mandatarissen wel degelijk daadwerkelijk optreden teneinde een gunstige afloop van een dossier te bewerkstelligen, maar zonder dat de burger daarom gevraagd heeft, zijn niet toegestaan.

BEKENDMAKING VAN DE DIENSTVERLENING

Artikel 22 – Definitie

Het is de lokale mandatarissen verboden rechtstreeks of onrechtstreeks publiciteit te maken voor dienstverlenende activiteiten. Ze kunnen bekendheid geven aan hun bereikbaarheid voor de bevolking door het bekendmaken van een of meer contactadressen, naam en mandaat van de lokale mandataris, spreekuren, telefoon- en faxnummer en e-mailadres. Eventueel kan een foto van bescheiden afmetingen worden gepubliceerd.

Deze bepaling is niet van toepassing op bladen van politieke partijen of op de eigen politieke publicaties.

Artikel 23 – Verkiezingspropaganda

De lokale mandatarissen maken in hun verkiezingspropaganda en – mailings, die individueel geadresseerd zijn, geen melding van diensten die zij eventueel voor de betrokkenen hebben verricht. In geen geval mogen zij de indruk wekken dat zij om steun vragen in ruil voor bewezen diensten.

BEDRIJFSBEZOEKEN

Artikel 24 – Definitie

Volgende richtlijnen gelden bij bedrijfsbezoeken, op uitnodiging van de betrokken bedrijven, en dit met het oog op mogelijke overeenkomsten, met het gemeentebestuur of het OCMW, inzake werken, leveringen en diensten :

- 1) lokale mandatarissen brengen enkel bezoeken aan bedrijven of realisaties vanuit :
 - a. ofwel de specifieke bevoegdheid van een uitvoerend ambt in het college van burgemeester en schepenen, als vast bureau of in een gemeentelijk organisme; in dit geval wordt het bezoek voorafgaandelijk ter goedkeuring voorgelegd aan het betrokken uitvoerend orgaan waaruit de bevoegdheid wordt geput;
 - b. ofwel vanuit de werking van een algemene commissie, die voorafgaandelijk over het bezoek beraadslaagt en beslist;

In beide gevallen moeten de bezoeken in de eerste plaats tot doel hebben een evaluatie te maken van projecten die door andere lokale besturen werden gerealiseerd;

- 2) in perioden voorafgaand aan de gunning van werken, leveringen en diensten zijn bezoeken aan de betrokken belanghebbende bedrijven verboden; dit geldt ook ten aanzien van bedrijven die het voorwerp uitmaken van vergunningen of adviezen, af te leveren resp. te formuleren door het gemeentebestuur of het OCMW, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de opdrachten van de ambtenaren, belast met het voorafgaand onderzoek in het kader van de vergunnings- of adviesprocedures;
- 3) het is de lokale mandatarissen in het kader van hun mandaat verboden deel te nemen aan door bedrijven gefinancierde reizen of verblijven, welke ook de doelstellingen of oogmerken van de reis of van het verblijf in kwestie zijn;
- 4) van ieder bedrijfsbezoek dient een beknopt verslag te worden opgesteld dat moet worden voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen of het vast bureau en aan de raad;
- 5) het is de lokale mandatarissen verboden dure geschenken te aanvaarden; giften en geschenken van geringe of symbolische waarde mogen aanvaard worden, maar moeten vermeld worden in het in het vorig lid bedoelde bedrijfsbezoeksverslag.

De bepalingen van de nummers 2 en 5, zijn niet van toepassing op reizen en bedrijfsbezoeken die lokale mandatarissen doen uit hoofde van hun ambt met het oog op de economische, sociale en/of culturele promotie van de gemeente of het OCMW.

BEZOEKEN AAN GEMEENTELIJKE EN OCMW-INSTELLINGEN EN HUISBEZOEKEN

Artikel 25 – Definitie

De lokale mandatarissen hebben het recht de inrichtingen, instellingen en diensten die de gemeente of het OCMW opricht en beheert te bezoeken.

Om het bezoekrecht praktisch te organiseren, delen de mandatarissen minstens acht werkdagen vooraf schriftelijk mee welke inrichting, instelling of dienst zij willen bezoeken en op welke dag en uur.

Tijdens dit bezoek moeten de mandatarissen passief optreden.

Een huisbezoek bij cliënten van de thuisdiensten van het OCMW valt niet onder dit bezoekrecht.

NALEVING EN HANDHAVING

Artikel 26 – Naleving gedragscode

De raad stelt regels op over het omgaan met de deontologische code en mogelijke schendingen ervan.

Artikel 27 – Handhaving gedragscode

De raad ziet erop toe dat de fracties en de individuele lokale mandatarissen volgens de deontologische code handelen.

Er zijn verschillende fasen te onderscheiden die spelen bij het toezien op de naleving van de deontologische code, namelijk:

- het voorkomen van mogelijke schendingen;
- het signaleren van vermoedens van schendingen van de deontologische code;
- het eventueel onderzoeken van vermoedens van schendingen van de deontologische code;
- het eventueel zich uitspreken over schendingen van de deontologische code.

Artikel 28 – Het voorkomen van mogelijke schendingen

Wanneer een lokale mandataris twijfelt of een handeling die hij/zij wil verrichten een overtreding van de code zou kunnen zijn, wint het lid hierover advies in bij de algemeen directeur of het personeelslid dat door de algemeen directeur daartoe werd aangewezen.

Wanneer een lokale mandataris twijfelt over een nog niet uitgevoerde handeling van een andere lokale mandataris, dan waarschuwt hij/zij die persoon. De lokale mandataris verwoordt de twijfels en verwijst de betrokkene zo nodig door naar de algemeen directeur of het personeelslid dat door de algemeen directeur daartoe werd aangewezen.

Artikel 29 – Het signaleren van vermoedens van schendingen

Wanneer een lokale mandataris vermoedt dat een regel van de deontologische code is overtreden door een andere lokale mandataris, dan kan hij/zij hiervan melding maken bij de algemeen directeur of het personeelslid dat door de algemeen directeur daartoe werd aangewezen.

Indien het vermoeden van een schending blijft bestaan, meldt de lokale mandataris dit aan de voorzitter van de raad, die dan meteen doorverwijst naar de daartoe aangewezen persoon of instantie om een vooronderzoek te doen.

Artikel 30 – Het onderzoeken van vermoedens van schendingen

Wanneer er na vooronderzoek door de aangewezen instantie een concreet vermoeden bestaat dat een lokale mandataris een regel van de deontologische code heeft overtreden, kan opdracht gegeven worden tot het verrichten van een uitgebreid onderzoek hiernaar.

Artikel 31 – Uitspraak schending

Wanneer vaststaat dat er sprake is van overtreding van een regel van de deontologische code, kan dit leiden tot een uitspraak van de raad over de betreffende mandataris die de schending heeft begaan.

Artikel 32 – Evaluatie deontologische code

Minimaal één keer per bestuursperiode evalueren de fractievoorzitters tijdens het fractievoorzittersoverleg deze deontologische code. Ze bekijken of de code nog actueel is, nog goed werkt en of ze nageleefd wordt. Het fractievoorzittersoverleg brengt hierover verslag uit aan de raad.